

Tłumaczenie na język polski części szwedzkiego raportu oś dotyczącej możliwego oddziaływania transgranicznego na środowisko na terytorium Polski przedsięwzięcia Nord Stream 2, odcinka na obszarze pod jurysdykcją Szwecji

9.1.2 Oddziaływanie transgraniczne na Estonię, Łotwę, Litwę i Polskę

W części szwedzkiej przebiega na odcinku około 510 km, na którym szwedzka strefa ekonomiczna graniczy ze strefami ekonomicznymi estońską, łotewską, litewską, rosyjską i polską.

Odległość między planowaną trasą rurociągu a granicą estońskiej strefy ekonomicznej wynosi około 5-20 km, gdyż ta odległość wzrasta z północy na południe. Dalej na południe wzdłuż trasy, szwedzka strefa ekonomiczna graniczy z łotewską, a następnie litewską strefą ekonomiczną. Odległość planowanej trasy rurociągu od granicy z łotewską strefą ekonomiczną wynosi między 25-45 km (zwiększa się z północy na południe), a od granicy z litewską strefą ekonomiczną około 55 km.

Wzdłuż brzegu Bałtyku istnieje wiele obszarów chronionych: wyspa Saaremaa, Estonia (patrz Rys. 9-1), a obszary chronione wzdłuż wybrzeża łotewskiego i litewskiego położone są, odpowiednio, około 90 km oraz 120-180 km od planowanej trasy. Odległość od trasy do obszarów chronionych jest wystarczająca do zapewnienia, że żadne oddziaływania transgraniczne nie wystąpią.

W miejscu, gdzie trasa rurociągu skręca na zachód, po ominięciu mielizny Hoburg, szwedzka strefa ekonomiczna graniczy z polską strefą ekonomiczną. Obszar chroniony położony jest wzdłuż polskiego wybrzeża, ale minimalna odległość planowanej trasy od granicy polskiej strefy ekonomicznej wynosi około 40-55 km. Biorąc pod uwagę tę odległość, nie jest prawdopodobne, aby w tej części wystąpiło jakikolwiek oddziaływanie transgraniczne.

Jeden z obszarów, na którym połowy są zabronione (Rys. 8-23), znajduje się przy granicach stref ekonomicznych między Łotwą, Litwą i Polską. Oczekuje się, że rekacja omijania przez ryby, co może mieć wpływ na rybołówstwo, wystąpi, gdy zawartość zawieszin przekroczy 10 mg/l (patrz punkt 8.8.1). Z modelowania numerycznego wynika, że odcinek wykopu, na którym średnie stężenie przekracza 10 mg/l będzie ograniczony do rejonu wokół rurociągu (Rys. 8-6) i wystąpi tylko przez krótki czas (Rys. 8-7). Osad z nawierzchni będzie jeszcze bardziej ograniczony. Rozprzestrzenianie się osadów nie osiągnie obszarów, na których połowy są zabronione i nie doprowadzi to do powstania jakiegokolwiek wpływu transgranicznego.

Przeprowadzono modelowanie numeryczne w celu oceny hałasu generowanego przez układanie nawierzchni dla NSP2 w dwóch miejscach niedaleko Gotlandii (Rys. 8-18 i Rys. 8-19), dla dwóch scenariuszy (w warunkach letnich i zimowych). Modelowanie potwierdza to, że hałas z układania nawierzchni będzie przenoszony przez otaczające masy wody we wszystkich kierunkach, a poziom hałasu będzie się zmniejszał wraz z odległością. Biorąc pod uwagę wyniki modelowania, uzasadnione jest założenie, że hałas podwodny z tych prac i innych prac przy układaniu nawierzchni, prowadzonych bliżej granicy łotewskiej i estońskiej, ale dla których nie wykonano specjalnego modelowania, dotrze do estońskiej i łotewskiej strefy ekonomicznej. Jednak poziom hałasu zmniejsza się wraz z odległością i w odległości około 25-30 km od miejsca prowadzenia prac, poziom hałasu w estońskiej strefie ekonomicznej oblicza się na 100 dB, co jest zgodne z poziomem hałasu otoczenia Bałtyku (punkt 6.6). Dla tego poziomu hałasu, hałas z działalności przy NSP2 jest na takim samym poziomie jak od statków przepływających po pobliskich torach wodnych i na tej podstawie ocenia się, że żadne oddziaływanie transgraniczne nie wystąpi. Biorąc pod uwagę odległość planowanej trasy od granic ze strefami ekonomicznymi łotewską, litewską i polską, nie należy spodziewać się poziomu hałasu od układania nawierzchni wyższego od 100 dB, (co jest zgodne z poziomem hałasu otoczenia). Wpływ transgraniczny, jeśli w ogóle wystąpi, będzie tymczasowy i lokalny

Podsumowując, wpływ transgraniczny na Estonię, Łotwę, Litwę, Rosję i Polskę nie wystąpi lub będzie tylko nieznaczny i będzie pochodził z powtórnego tworzenia się zawiesziny, rozprzestrzeniania się osadów od miejsca układania nawierzchni oraz z od hałasu podwodnego z wykonywania wykopów i układania nawierzchni.